

EGYÜTT LAKÁS- KÜLÖN LAKÁS, ÉLETKÖZÖSSÉG

Előzmények:

Mi nem hoztuk magunkkal, nem láttuk a példát a kommunában élésről, ezért nem volt természetes, hogy ilyen irányba indulunk.

Alapok:

Mindannyian (Laura, Laci, Szilvi, András) olyan szülői, családi mintát kaptunk, melyben természetes volt a másik emberre való odafigyelés, az adásra, osztozásra való készség. Ezt tovább erősítették a hittanokon, ifjúsági csoportokon, majd a kisközösségekben átélt élmények, közös cselekvések.

Mint oly sokan a közösségből, fiatalon mi is sokat beszélgettünk, álmodoztunk az együttlakásról, kommunáról. Épületeket, élettereket tervezgettünk, az együttélés előnyeit soroltuk. Mivel egyébként is sok időt töltöttünk együtt, természetes volt, hogy el tudtuk képzelni a teljes közös életet. Aztán szép sorban mindenki megtalálta a párját, és elkezdte a saját „külön” életét megtervezni. Idővel aztán érettebben felnőttebb módon láttuk a világot, kapcsolatainkban a tudatos, értékek melletti életalakítás dominált. Közös célok határoztak meg bennünket, és nem ok nélkül. A közös élettér kialakításának gondolata döntéssé érett!

Motivációk:

- Emberi kapcsolatok fontossága
- Több család együttélésének gondolata
- Nagy közösség felé való nyitottság
- Gyermek, felnőttek közös élettere
- Élhető, környezettudatos megoldások az építkezésben
- Olcsóbb, gyorsabb megvalósítás
- Egészségesebb környezet, természet közelség
- Környezettudatos kertművelés

Megvalósulás:

Az építkezés során közös kasszával gazdálkodtunk. Az élettér kialakításában minél több együttes, közös használatú dologra törekedtünk. Már az építkezés során is megtapasztaltuk, hogy mivel többen voltunk megosztottak a feladatok. Mindenki ideje, energiája, tehetsége szerint vállalhatott fel belőlük.

A közös építkezés miatt az építőanyagok nagyobb tételben történő beszerzésével, és az egyszerre megvalósuló szállítással is sok pénzt takarítottunk meg. Ugyan ez igaz volt a különböző szakmunkák végzésére is.

Az építkezés során külön figyelmet szenteltünk annak, hogy se közösségi életünk, se pénzbeli adásaink, illetve kifelé történő segítéseink ne szenvedjenek csorbát. Igyekeztünk úgy élni, hogy életünk minél több területén osztozzunk.

A közös vállalások, együttes munkák, vagy egymás helyettesítése, egy-egy feladat átvállalása egyaránt megvalósult, és így sok energiát, időt takarítottunk meg.

Családjaink belső értékeit igyekeztünk „kapunkon kívül” is képviselni, és másokkal közös célért összefogni. Az utcában többen termeltek terményeket, így cserekereskedelmet szorgalmaztunk, valamint a lakókkal és barátainkkal közösen fásítottunk. Az értékmentés és adás megvalósulására remek lehetőségként kínálkozott a karitás munkába való bekapcsolódás. Az itt megismert emberek közül többeket sikerült bevonni a környezetvédelmi munkába is.

Különböző programjainkat, feladatainkat, vállalásainkat megbeszéltük. Tudtuk, hogy mindig számíthatunk egymásra. Ha valaki egyénileg vállalt fel valamit, számíthatott a többiek segítségére, de természetesen az egyéni szabadságot tiszteletben tartottuk.

Fontosabb dolgokban „házközin” döntöttünk. Ez egy olyan fórum, melyen mi felnőttek veszünk részt, és mindenkinek egyenlő szavazati joga van. Egy-egy döntésnél a többség véleménye érvényesül, és a továbbiakban eszerint járunk el. Fontos azonban, hogy senki ne érezze magát a döntés miatt kirekesztve.

Az építkezés, és együttélés is komoly összefogást, alkalmazkodást igényelt, de közös céljaink, életszemléletünk, és barátságunk minden akadályon átsegített, és segít a mai napig bennünket.

Az együtt lakás eredményei, ajándékai:

- Az anyák a GYES ideje alatt együtt lehetnek otthon (nincs „GYES betegség”, kapcsolathány, egyedüllét, depresszió, stb.)
- Közös bevásárlás, kertművelés, főzés
- Megoldott a gyermekvigyázás
- Közös játéktér a gyermekeknek (adottak a társas kapcsolatok, később kezdhetik az óvodát)
- Megoszlanak az idős családtag gondozásával járó feladatok
- Csoportos karitás munka
- Közösségi programok szervezése
- Feladatok átvállalása, cseréje, egy-egy családtag felszabadítása külső feladatokra
- Fontos találkozási pontok, kohézió növelő események az ünnepek, liturgikus események
- A ház, mint közösségi életterünk egyik befogadó helyszíne: közösségi mise, lelkiezetés, tanfolyamok, gyermekprogramok, szállás-vendéglátás, ünnepek

Megfontolandó gondolatok, átgondolásra javasolt felvetések:

- Ismerjék jól egymást az összeköltözni szándékozók
- Fontos a közös értékválasztás, értékrend, életszemlélet
- Kapcsolatukat őszinteség, nyitottság, folyamatos kommunikáció jellemezze
- Ez nem csupán egy házépítés (lelki, anyagi, közösségi vállalás)
- A felnőttek hozzák, de a gyermekek is öröklik a „döntést”
- Házépítés egyszerűen, szerényen
- A magas igények megnehezítik az osztozást
- A közös tulajdonú dolgokra is vigyázni kell
- Bármely tag rászorultsága esetén feladat átvállalás, szolidaritás legyen a többiek részéről
- Az együttlakás összefogást, magasabb szintű alkalmazkodást kíván a benne élőkől. Kilépní belőle nehezebb, mint egy független élethelyzetből.
- Benne élni nagyszerű ajándék!

Székesfehérvár, 2014

*A beszámolót készítette: Magyar Laci és Laura, valamint Cseh András és Szilvi
Laura (53) óvónőként dolgozik, Laci (54) eredetileg üzemmérnök, de a rendszerváltás óta a karitás területén dolgozik, jelenleg fogyatékkal élők intézményét vezeti. Négy gyermekük van 21-29 év között.
András (50) műszaki vezető, Szilvi (49) szintén óvónő. Laura és Szilvi testvérek. Nekik három gyermekük van 20-26 év között.*

Elérhetőségük: mlaci10@citromail.hu